

یادنامه ای در بزرگداشت سالک ربانی علامه حسن زاده آملی

علامه ای که آقا جان مردم بود

نوشتن برای اندیشمند و عالمی که در محافل نخبگانی او را علامه ذوالفنون و خواجه نصیر زمانه می خوانند بسیار دشوار است. شاگردان و مریدان علامه حسن زاده آملی می گویند او در رشته های مختلف علمی از حوزوی گرفته تا علوم انسانی، ریاضیات و نجوم تبحری به عمق اقبانوس داشته، اشکالات نجومی دانشگاه تهران را پاسخ گفته، دعوت فرانسوی ها را رد کرده تا در قم بماند و طلبه تربیت کند. این ها را کسانی گفته اند که سال ها با او زندگی کرده اند، اما چند نقل خاطره از طلابی که علامه را در دوران کهنسالی در خیابان های قم ملاقات کرده اند نیز شنیدنی و خواندنی است، اینکه به طلبه های صفر کیلومتری که عاشق چهره های حوزوی چون «حسن زاده آملی» بوده اند، اجازه دست بوسی نمی داده و از تجمع و اتلاف وقت برای دیدار با او جلوگیری می کرده است. روایت هایی نیز از مردم آمل نقل شده، میان مردم دیارش گشت و گذار روزانه داشته و اندوخته هایش را در اختیار عامه مردم گذاشته بود. این چند پرده از زندگی مردی است که به واسطه مردم داری در دیارش «آقا جان» خوانده می شد و در محافل علمی «علامه».

